

Svinovniček

farní časopis

Číslo 1/2024

17. 3. 2024

ROZHOVOR s doc. PhDr. Petrem POPELKOU, Ph.D.

PĚT POSTNÍCH "PÉ"

NEJKRÁSNEJŠÍ NOCÍ JE...

Půst
Poživačnost
Pokora
Pýcha
Politika

VELKÁ
NOC
=
VELIKONOCE

NA SLOVÍČKO.....	3
LISTÁRNA	4
Akce.....	4
Návrat do roku 2023	4
Ve čtvrtek 16. listopadu 2023	4
Poslední setkání společenství dospělých 2023	5
Hudební střípky v závěru roku 2023	5
V novém roce 2024.....	6
Exerciční hnutí na Moravě a ve Slezsku 1850 - 2020.....	6
Zamyšlení	6
Pět postních „PÉ“	6
Stesk po otroctví	7
P. Albín Jaroslav Kvita	8
RODINĚ	10
Život ve víře.....	10
Nejkrásnější nocí v roce je Velikonoční vigilie.....	10
Pro poučení.....	11
Řekli.....	11
Malá poselství Vojtěcha Kodeta	11
Přísloví.....	12
Nejen pro učitele.....	12
Zábava	12
S humorem.....	12
Pyramida.....	12
PASTORACE.....	13
Pastorační plán	13
Svátosti a svátostiny	13
Plán kostelních sbírek	13
Velikonoční pořad bohoslužeb	14

O rozhovor do našeho farního časopisu jsme tentokrát požádali našeho farníka doc. PhDr. Petra Popelku, Ph.D.

Můžete se nám krátce představit?

Často píšu stručnou charakteristiku v podobě klíčových slov, tedy to zkusím i na sebe: muž středních let (45), křesťan (stále pátrající po Božích cestách), manžel (šťastný), tatínek (trojnásobný), syn (s rodiči si rozumějící), žijící v Polance, učící na univerzitě (číst, psát a myslet), mající zálibu v knihách a čtení.

Jak jste se dostal do Ostravy?

Pocházím z moravského Zábřehu a do Ostravy jsem přišel jako student v roce 1997. Kdyby mi někdo v tomto roce řekl, že zde natrvalo zůstanu, nevěřil bych mu. Dnes jsem rád a Polanku, ve které bydlíme, považuji za skvělé místo k životu.

Jak jste našel cestu do našeho svinovského kostela?

Když jsme se před sedmi lety přestěhovali ze Slezské Ostravy do Polanky, hledali jsme místo, kde bychom mohli duchovně zakotvit. K salesiánům Dona Bosca, kam jsme jezdívali a kde nám bylo moc dobře, jsme to měli najednou trochu „z ruky“. Do toho jsme začali řešit, kam budou děti chodit do náboženství. V tu dobu jsme zajeli na nedělní mši svatou do svinovského kostela a už jsme zůstali.

Jaká byla Vaše cesta víry?

Byť pocházím z rodiny, která měla k víře blízko, tak víra je Božím darem. Dětská víra se v mém případě nikoliv mým přičiněním proměnila ve víru hledajícího dospělého, kterému prostředí žitého, autentického křesťanství začalo dávat smysl. Čím jsem šel dál, tím víc jsem cítil, že mi není víra darem jen proto, abych v životě uspěl, aby mu „dům stál na skále“, ale i proto, abych byl užitečný druhým. To se mi, myslím, alespoň v posledních letech snad daří naplňovat. Ale vnímám, že víra potřebuje pravidelnou péči

a kultivaci. Proto sám sebe vnímám jako křesťana „na cestě“.

Jaká je Vaše odborná specializace?

Jsem historik orientující se na moderní dějiny 19. a 20. století. Zajímá mě vše, související se společenskou proměnou této doby, s tím, co se označuje jako společenská modernizace. Začínal jsem jako klasický historik hospodářských dějin, dnes mám blízko spíš k sociálním dějinám, business history a environmentálním dějinám. Na univerzitě se věnuji také dějinám moderního historického myšlení.

Co obnáší práce vedoucího katedry?

Především práci s lidmi, tedy s kolegyněmi a kolegy. Asi jako v podobných pozicích jde o to, aby náš tým dobře fungoval. Abychom plnili vize, které máme, vychovávali kvalitní absolventy (tedy dobré budoucí učitele

i odborné historiky), abychom vytvářeli mezinárodně srovnatelnou vědu a byli úspěšní v grantových výzvách. Povinností akademiků v posledních patnácti letech rapidně narostly. Univerzitní prostředí se vskutku proměnilo.

Jak zvládáte skloubit dohromady pracovní a rodinné povinnosti?

Je to asi hodně podobné jako v dalších rodinách, které mají menší děti. Specifikum našeho povolání (manželka je odbornou asistentkou na Přírodovědecké fakultě) je to, že většinou nemáme pevnou pracovní dobu. Díky tomu zvládáme péči o děti, ale na druhé straně téměř nikdy „nevypneme“.

Naším panem farářem jste byl požádán, abyste mu pomohl s podáváním svatého přijímání při mši svaté. Kdo Vás touto službou pověřil?

V roce 2012 mě salesiánská komunita vyslala s několika dalšími na kurz pro mimořádné udělovatele svatého přijímání, který organizovalo Ostravsko-opavské biskupství. Po jeho úspěšném absolvování jsem byl ustanoven ve farnosti sv. Josefa jako akolyta. Tuto službu jsem vykonával do doby našeho přestěhování. Jsem rád, že nyní na tuto službu mohu díky otci Janovi navázat.

Co od svinovské farnosti očekáváte a co svinovské farnosti nabízíte?

To jsou moc dobré otázky. Obě spolu souvisí, protože jen očekávat a nic nenabídnout by bylo jakýmsi diváckým chápáním víry a víra by se záhy smrškla na neosobní, formální bohoslužebný provoz. Farnost je především společenství, kde se má každý cítit vítán a přijímán, má cítit zájem druhých. Chtěl bych i v naší svinovské farnosti přispívat nejen drobnou službou při rozdávání svatého přijímání, ale přispívat k budování dobré, otevřené, v pravdě křesťanské atmosféry. A má osobitá, specifická nabídka pak vychází z mých schopností – mohu pomáhat tam, kde lze uplatnit to, co umím. V letošním týdnu modliteb za jednotu křesťanů jsem si uvědomil, že rozměr ekumenické spolupráce bych rád posiloval i v naší farnosti. Ekumenická kooperace v charitativních projektech je totiž podstatou činnosti Řádu sv. Lazara Jeruzalémského, jehož jsem od roku 2019 členem.

Chtěl byste něco vzkázat nebo popřát našim farníkům?

Více se usmívejme! Protože jak napsala Terezie z Avily „Svatý, který je smutný, je smutný svatý“.

Děkujeme za rozhovor ■

LISTÁRNA

Akce

NÁVRAT DO ROKU 2023

Ve čtvrtek 16. listopadu 2023

se uskutečnilo v předvečer oslav dne boje za svobodu a demokracii slavnostní setkání k uctění památky obětem zla. To se konalo v prostorách vstupní haly Magistrátu města Ostravy, který i letos převzal záštitu nad touto záslužnou akcí. (záštita trvá již 27 let)

Po zahájení a přivítání jednotlivých hostů, v čele s primátorem města Ostravy Mgr. Janem Dohnalem, následovalo kladení věnců a kytic k pamětní desce, která symbolizuje úctu k těm, co se postavili na stranu dobra, mnohdy i za cenu ztráty života. Jednotlivé projevy z řad zástupců města včetně pozvaných hostů byly protkány zpěvem sboru Chorus Ostrava pod vedením sbormistryně Mgr. Petry Rašíkové.

Hlavním organizátorem a moderátorem tohoto předvečera oslav 17. listopadu 1989, dne boje za svobodu a demokracii, byl pan Leo Žídek, bývalý politický vězeň a svinovský farník. Od zahájení slavnostní akce až do jejího ukončení bylo vše v režii pana Žídka, jeho perfektní připravenost se odrážela v plynulosti celé slavnosti. Elán pana Lea Žídka byl oceněn dlouhotrvajícím potleskem, ke kterému dal během své promluvy impuls o. Leoš Ryška, ředitel TV NOE, jako jeden z pozvaných hostů. Ten za všechny přítomné k osobě pana Lea Žídka vyslovil to, co vnímáme a vidíme i my v naší svinovské farnosti – vitalitu, bystrý pohled, pohotovost v odpovědích a ducha mládí.

Milý pane Leo Žídku, děkujeme za vzor Vaší skromnosti, statečnosti a obětavosti – Vám i Vaší paní.

Účastníci slavnosti 16. 11. 2023

Poslední setkání společenství dospělých v roce 2023

proběhlo 14. 12. jako vždy na faře. Tentokrát ale i s naším svinovským panem farářem, otcem Janem, který nám na plátně promítl svou novou, zatím poslední publikaci, knížku o P. Albínu Jaroslavu Kvitovi. Prezentace vycházela z již jmenované knížky o P. Kvitovi, knížky, kterou jsme obdrželi od otce Jana - jako dárek pro nás farníky - v den oslav jeho jubilea (11. 11.). Otec Jan ve své prezentaci slovně poukázal na důležité události kněze a řeholníka P. Kvitovy, který byl věrný svému povolání životem i smrtí (jak je uvedeno na titulní stránce publikace) a který svou pevnou vírou v Pána Boha může být pro nás příkladem v našem každodenním životě. Knížka stojí za čas k přečtení nejen proto, že P. Kvita byl blízký příbuzný tenistky Petry Kvitové.

Děkuje společenství dospělých

P.S. 18. 2. 2024 v Křesťanském magazínu ČT2 byl uveden příspěvek otce Jana, který P. Kvitovi představil a alespoň tak upozornil diváky na tohoto kněze-mučedníka.

Hudební střípky v závěru roku 2023

Jako každoročně, tak i letos v prosinci, se konaly v našem kostele Krista Krále koncerty, tentokrát byly tři.

První koncert

Ve středu 20. 12. večer se uskutečnil adventní koncert ZUŠ Dobroslava Lidmily, který ZUŠ, jako vždy, zajišťovala sama. Koncert se již léta těší velké přízni jak z řad účinkujících všech věkových kategorií, tak i z řad těch, kteří koncert navštěvují. Ke slavnostní předvánoční atmosféře přispěly výkony účinkujících v již vánočně vyzdobeném kostele.

Druhý koncert

V úterý 26. 12. v 17 hodin proběhl Svatoštěpánský koncert Akademického pěveckého sboru VŠB-TU Ostrava. Koncert se uskutečnil pod vedením dirigentky sl. Kamily Kurníkové, která vystřídala po více jak sedmi letech vedení sboru dirigenta pana Adama Sedlického. Repertoár byl tvořen převážně známými koledami. Stálou vysokou úroveň tohoto sboru jsme ocenili nejen my, ale v létě i porota v Praze v kategorii sborů, a to zlatou medailí za zpěv sboru včetně speciálního ocenění za interpretaci skladby, to vše ještě pod vedením p. Sedlického.

Třetí koncert

Ve čtvrtek 28. 12. proběhl koncert s názvem „Vánoce v nás“, který si připravila kapela zvaná Vybraná společnost. Již ve Svinovničku č. 4/2023 se nám tato šestičlenná kapela mladých jmenovitě představila. Jejich nadšení z hudby a zpěvu se rychle přeneslo do téměř zaplněných kostelních lavic. Bylo potěšující vidět, že mladí vedle ovládnutí moderních technologií bravurně zvládají i hru na hudební nástroje. Ten podvečer jsme si v jejich podání vyposlechli skladby hrou na kytaru, violu, klávesy, flétnu, klarinet a na kachón. Svými výkony nás mladí v ten podvečer přímo oslnili. Držíme jim palce, aby v nich radost ze hry zůstávala i nadále.

*Za kulturní zážitky všech účinkujících
děkují posluchači prosincových koncertů*

V novém roce 2024**Exerciční hnutí na Moravě a ve Slezsku v období 1850-2020**

Ve čtvrtek 8. února jsme měli možnost v našem malém společenství dospělých shlédnout další zajímavou prezentaci našeho duchovního správce otce Jana, na téma Exerciční hnutí na Moravě a ve Slezsku – jak je přesně uvedeno v titulku tohoto příspěvku. Skrze přednášku jsme se ústy otce Jana přenesli o dvě století zpět, do roku 1850, kdy dochází k uvolnění politicko-náboženské kontroly státu a k probuzení života v katolické církvi. Změna politické situace té doby dává impulz církevním představitelům, biskupům, konat exercicie jak pro kněze, tak pro laiky. I tato činnost měla svůj vývoj, se kterým jsme se pomocí projekce seznamovali postupně, po jednotlivých etapách až do současnosti. Veškeré podrobnosti jsou uvedeny v již citované brožuře vydané v roce 2021, psané v období koronavirové pandemie, jak poznamenal sám autor, a my účastníci společenství dodáváme: děkujeme a těšíme se na další takové obohacující setkání.

Exercicie pro kněze – olomoucká arcidiecéze

Postupně přibývají další možnosti:

Redemptoristé

Červenka u Litovle (1860),
Svitavy (1896),
Hora Matky Boží v Králikách (Hr. Kr. 1902)

Jezuité Svätý Hostýn (1887),
Velehrad (1890)

Salvatoriáni Valašské Meziříčí (1895)
a další...

Únor 2024-02-13

Zamyšlení**Pět postních „pé“**

půst x požívačnost || pokora x pýcha || politika

Půst jako protiváha požívačnosti a pokora jako protipól pýchy – to je celkem srozumitelná záležitost, ale co tam dělá ta politika? Ta nešťastná politika! K tomu se vrátíme později. Nejdříve si všimněme těch prvních čtyř „pé“.

Půst je definován a také vnímán jako odříkání si nějakého dobra nebo příjemnosti. Přílišného jídla, masa i sladkostí, ale též odmítání hříchu a špatných zvyků či jiných nedobrot a nedokonalostí. Hrubým omylem je někdy považován za dietu.

Pokora může být chápána jako sestra půstu. Vždyť půst vede k pokoře a i obráceně – pokorný člověk si musí ledacos odřeknout, když si uvědomuje a prakticky uskutečňuje svou úlohu sloužit Bohu a svým bližním. Kdežto pyšný člověk si myslí, že spolkl veškerou moudrost světa a že si může všechno dovolit, omluvit a nechat si sloužit.

To všechno jsou věci veřejné, o které se zajímá politika (péče o záležitosti různých oborů). Proto tady zcela právem mluvíme o politice a přiznáváme jí význačnou úlohu. Nemůžeme ji tedy ukvapeně zatracovat, i když momentálně jsme přesvědčeni, že ty věci veřejné jsou v zoufalém stavu. Morálka upadá, kultura chřadne a lidé se chtějí mít stále jenom lépe, i když na mnoha místech zeměkoule se krutě bojuje a ve velkých počtech utrácení lidské životy. Je mnoho zemí, kde umírají malé děti hladem a kde jsou lidé pronásledováni pro svou víru, přesvědčení a názory. A to všechno dělá ta špinavá politika! Ale politika není špinavá, takovou ji dělají jen nečestní politikové, které jsme si, bohužel, často i my sami zvolili.

A co proti tomu **ted'** můžeme udělat? **Ted'** je však právě ten čas příhodný, kdy si můžeme uvědomit cenu půstu a pokory, která po nás nechce, abychom se jen bili v prsa, byli smutní a ronili slzy, ale projasňuje naši tvář a přivádí nás k vítězné radosti. Ta pramení z pocitu, že můžeme pomoci dobru, aby zvítězilo nad zlem.

Praktická připomínka: Když vidíme, co se na světě dnes děje a co nám hrozí, snadno se nám může zdát, že všechno už je marné a že spějeme ke konci naší civilizace, ne-li světa. Ale můžeme se vzchopit a obrátit svou pozornost jiným směrem. Přestaňme se zneklidňovat znepokojivými informacemi senzacechtivých médií, které nás zahlcují násilím, vraždami a tragickými zprávami. Hledejme i jiné zdroje, které nás mohou uchránit před panickou hrůzou. Stále ještě působí ve světě osobnosti (i mezi politiky) nebo existují skupiny a organizace, které svou činností zachraňují svět a dodávají nám naději na lepší budoucnost. Vyhybejme se těm, kdo šíří dezinformace, nadávají na všechno, jsou věčně nespokojení a hledají chyby jen u druhých. Nepodléhejme pochybným obsahům zneužívaných sociálních sítí. Čtěme takový tisk a dívejme se na takové programy, které nám přinášejí i příznivé zprávy, vždyť žijí i lidé, kteří svět úspěšně zdokonalují a uzdravují!

Nebojme se! Vždyť jsme v rukou Božích. Byli o tom přesvědčeni i mučedníci!

A věrme, že každé utrpení z lásky končí **Vzkříšením**.

P. N.■

Stesk po otroctví

Glosa na motiv z velikonočního poselství svatého otce Františka

Ve velikonočním poselství svatého otce jsem si podtrhla leccos, dotknu se teď aspoň jednoho malého nadpisu: *stesk po otroctví*. Když jsem tu formulaci přečetla, samovolně mi naskočila aktualizace. Uvědomila jsem si miliony lidí blízkého národa, který teskní po svém generalissimovi, jež sice přivedl svá vojska do Berlína, ale za jakou cenu a v jakých podmínkách; klaním se, děkuji, ale přemýšlím: vedlejší záměry *osvoboditele* jsme následně poznali příliš zřetelně. A také mluvím o dalších statisících, ba milionech, které připravil o svobodu, o střechu nad hlavou, o možnost obživy, viz ukrajinský hladomor, o život; o gulagu na Sibiři se ví... otroctví v pravém slova smyslu. Mnozí po hrůzovládci teskní a ožívují si ho v dalším imperátorovi, který se neštítí napodobit ho, ba předčit...

Svatý otec vychází z biblických skutečností, píše o faraonu, o Egyptě, o Židech, které

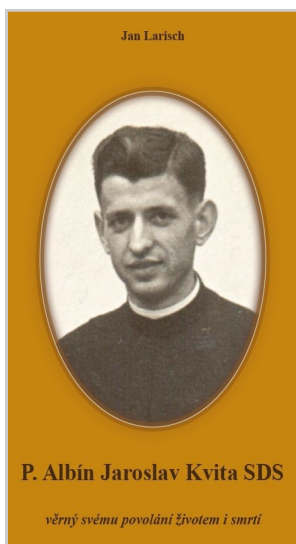
Mojžíš vyvedl z otroctví..., a také píše o stesku Židů po Egyptě..., příliš dlouho putují... Aktualizace funguje. Faraon vymete ze svého národa poslední zbytky svobody v prospěch své moci, svých imperiálních zájmů a ty naplňuje; asi je něco špatně s lidmi, kteří si myslí, že si může vzít všechno, čeho se kdy dotkla noha jeho vojáka... Je k politování malomyslnost Židů při putování za svobodou z faraonovy moci, útrapy vyvolaly stesk po egyptském otroctví, ústup z víry. Jsem ráda, že se historie, v tomto bodě aplikovaná na národ, který se nám před očima vydal na cestu za svou svobodou, neopakuje – a modlím se, aby se neopakovala...

Velikonoční poselství Svatého otce je inspirativní... díky za ně.

lr■

P. Albín Jaroslav Kvita SDS věrný svému povolání životem i smrtí

Nad další publikací kněze a historika, ThLic. Jana Larische Th.D. (vydalo Biskupství ostravsko-opavské, Cyrilometodějská křesťanská akademie v Ostravě 2023).

Knížku jsem přečetla v příjemném prostředí tichého oddílu Pendolina tříhodinovou cestou do Prahy a poznámku o ní napsala téhož dne po cestě zpět stejným vlakem. A mimo jiné jsem si při těch cestách všimla, jaký je vztah mezi tichem a čistotou. V tomto oddíle zůstalo po obě cesty všechno včetně toalety bez poskvrnění. Tak, jak lidé dostali oddíl k užívání, tak ho také v Praze a stejně i nazpátek v Ostravě opustili. Je to trochu zvláštní rámec pro rozjímání o knize, ale jde o radostný a potvrzující vztah, i v kostele je ticho a čisto.

Dlouho jsem se dívala na fotku P. Albína Jaroslava. Ta fotografie zdobí čelní desku knihy, výrazný obličej, bystré oči, pevná brada, znaky jednoznačnosti, osobitosti, pevnosti charakteru, což se naplno projevilo v Kvitových životních rozhodnutích a celoživotní dráze.

Chlapec z chudých, zbožných rodičů, nejstarší ze sedmi dětí – narozen 15. 5. 1915 v obci Rybí na Novojičínku. Tam se také po všech letech svého plodného, a nelehkého života vrátil.

Salvatorián (noviciát r. 1932 v Brně-Husovicích, odtud jméno Albín), řeholník (věčné řeholní sliby složil ve Vranově r. 1936), katolický kněz (vysvěcen r. 1938 v Pasově, primiční mše sv. v Rybí), vysokoškolsky vzdělaný theolog (studia 1933-1938), učitel (jako kaplan katechetou v Brně Husovicích a okolí, vedoucí pěveckého sboru *scholy*), veřejný činitel (spolky církevní i občanské). Co všechno obnáší uvedený výčet profesionálního zranění, není snad třeba vypisovat.

V době nacistické okupace pomáhal salvatorián páter Albín Jaroslav Kvita pronásledovaným občanům židovské národnosti, kde šlo doslova o život, zvláště dvěma dětem, obě byly z Husovic a obě válku přežily. Dochovaly se i vzpomínky na rizikovou pomoc při vyprošťování osob z domů zasažených bombardováním.

V nadějích po 2. světové válce byl zvolen *konzultorem*, prokurátorem a sekretářem československé provincie Společnosti Božského Spasitele. Byl rádcem nového provinciála, měl na starosti správu majetku a nesl zodpovědnost za všechny administrativní záležitosti. Nemalý úkol. A nato došlo k teroru ze strany komunisty ovládaného státu proti řeholníkům v celém tehdejší Československu. Začal v noci z 13. na 14. dubna 1950. To je třeba v knížce si přečíst, kdo ještě stále nechápe zřůdnost tehdejšího režimu, ať si stránky 38, 39

vetkne do duše. Jsou tam přesná data, místa i čísla.

Páter Jaroslav Kvita byl internován a zneužíván jako ostatní věznění řeholníci pro práce v zemědělství a průmyslu. To trvalo pět let, propuštěn byl 1. září 1955. Na svobodě začal pracovat jako dělník a částečně se věnoval neveřejné pastoraci a práci s mládeží. Ta prý nebyla v marxistickém duchu, a to stačilo v souvislosti s razií StB proti salvatoriánům 27. června 1961 k novému zatčení a k přehodnocení obvinění z podvracení republiky na velezradu. Byl podroben čtrnácti mnohahodinovým, někdy celodenním výslechům. To vedlo k prudkému zhoršení jeho zdravotního stavu, k selhání ledvin a postupně k smrti. A to už reagovali i vězeňští lékaři, ale ani převezení do nemocnice v Brně nepomohlo, u sv. Anny dne 10. září 1961 zemřel.

Věřil, že Bůh je jeho útočiště a odplata. Věčný život, v nějž věřil, byl jeho metou.

Pohřben je v rodném Rybí, kde se od té doby konají pietní akce spontánně podněcované místními a jejich potomky, neboť pravda o Albínově obětavosti, pravosti přesvědčení, pracovitosti a lidumilnosti zapustila mezi obyvateli kraje své kořeny.

Co vyplývá z celého textu, jaká je pointa tohoto života? Až líto psát, co je z Kvitova osudu zřejmé, že komunistický teror byl někdy těžší než léta nacistické okupace.

Moje cesta s touto přehledně napsanou, čtivou knížkou uběhla jako nic a já jsem obohacena dopsala svých pár řádků. Všem, kteří se chtějí poučit i potěšit, autor zodpovědně říká, že dobro na světě je, že láska je, že je především v lidech, kteří vsadili na víru, na Ježíše a jeho neskonalou lásku k člověku, na jeho věčnou skutečnost. A historiku, doktoru Larischovi, za tuto jeho neústupnou víru a faktografické připomínání osudů vynikajících lidí, církevních otců, na světlo, i za vás, milí čtenáři, srdečně děkuji.

Lydie Romanská ■

RODINĚ

Život ve víře

Nejkrásnější nocí v roce je Velikonoční vigilie

Milí spolufarníci, spolufarnice a spolufarničátka, když jsme se jednoho pěkného pátečního odpoledne sešli jako obvykle na faře s dětmi ze scholičky, hráli jsme hru, při které měl každý říct, co má rád. Kromě předpokládaných pojmů jako jsou „prázdniny, zvířátka, čokoláda, maminka, tatínek, čipsy atp.“ padl i pojem naprosto nečekaný. Naše drahá scholičková vedoucí prohlásila, že má ráda „postní období“. V tu chvíli jsme všichni vytřeštili překvapeně oči. Jako fakt? Tohle období půstu a odříkání, chmurných křížových cest a nekonečného čekání na radostné Velikonoce? Když se nad tím ale člověk zamyslí, musí jí dát za pravdu. Kdy jindy můžeme zažít tak intenzivní chvíle ztišení, než pod křížem. Jak jinak, než právě pod křížem můžeme zakusit sílu hluboké všeobjímající lásky Boha k nám – lidem. Co víc než utrpení syna Božího na kříži a jeho smrt s námi může zatrást a probudit nás k životu věčnému? To jeden zůstane stát v němém úžasu a sotva se zmůže na jedno tiché: „děkuji“.

TŘI PILÍŘE ZBOŽNOSTI

Je-li Velikonoční vigilie nejkrásnější nocí v roce, musíme se na ni dobře připravit, abychom ji mohli prožít s radostným srdcem. Máme na to čtyřicet dní. Připravit se, abychom mohli plně a osobně prožít Ježíšovu smrt a vzkříšení. Evangelium nás k tomu chce navést. Ježíš, jelikož byl Žid, v evangeliu hovoří o třech pilířích židovské zbožnosti, které člověka nejsilněji a nejlépe vedou k Hospodinu. Jde o modlitbu, půst a almužnu. Jsou jako trojnožka, jeden bez druhého nemohou fungovat, a jsou mezi sebou vždy propojeny...

Slovo almužna je od řeckého slova *eleemosyne*, což znamená milosrdenství. Jde o mnohem víc než o pár mincí do dlaně žebrákovi. Jde o to, že se máme stát milosrdnými, tedy velkorysími, odpouštějícími lidmi, se srdcem milým a otevřeným, že se máme stát Bohu podobnými, takovými, jak o Bohu hovoří prorok Joel.

Je to cíl vysoký, ale krásný, jediný, k němuž má člověk směřovat, chce-li se stát skutečně v plném smyslu člověkem. Je ovšem neuskutečnitelný bez modlitby. Modlitba však není odřikávání modlitbiček, nýbrž trávení času s Bohem, stálý život v jeho přítomnosti, který se stává stále intenzivnějším vztahem, odevzdáním se, ve kterém slova už nehrají tu nej důležitější roli. Je ovšem neuskutečnitelná bez půstu.

S postem se pojí další z postních ideologií, kvůli které půst ztratil svůj hluboký duchovní význam. Stal se z něj totiž obyčejný sebezápor, odřeknutí si “masa v den páteční” a “tanečních zábav”. Ježíš po čtyřicetidenním hladovění odpoví na pokušitelovu nabídku, aby si přece z kamenů nadělal chleby: “Nejenom chlebem živ je člověk, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.” Je otázka, zdali by tuto odpověď mohl dát jako sytý. Jsou prostě věci, které se navzájem vylučují. Buď budu jíst, a díky tomu mi jisté věci zůstanou skryty, nebo budu hladovět, a díky tomu je objevím. Postit se neznamená, že si něco odřeknu, ale že hladovím proto, abych něco získal. Stávám se citlivějším pro Boží přítomnost a modlitbu a díky tomu se také stávám milosrdnějším člověkem. Je to velice prosté a jednoduché, a není k tomu třeba vymýšlet další sebezápory.

JEŽÍŠOVY VELIKONOČNÍ DARY

Ježíš vzkříšený přináší učedníkům pět velkých darů, které nám ukazují cestu, jak se stát člověkem podle Božího obrazu.

Prvním z jeho darů je pokoj, “šálóm”. Ježíšův pokoj není jen klid nebo mír ani dát si nohy na stůl a mít “klídek”. Hebrejský kořen *šlm* značí “plnost, celistvost”. Ježíš učedníkům přináší plnost všeho, kterou my známe spíše pod slovem “spása”. Jenže spása není v prvé řadě tím, co nás eventuálně čeká na konci života, nýbrž tím, co naplňuje smyslem můj život již dnes a třeba i zítra. Ježíš učedníkům říká: “Přináším vám plnost všeho, po čem vaše srdce touží, už nemusíte hledat nic jiného...”

Druhým Ježíšovým velikonočním darem je radost. Skutečná radost není to, že se od srdce zasměju vtipu (i když i to je důležité) nebo že jsme dali gól Kanadánům (i když i to je hezké). Skutečná radost je vědomí, že jsem milován, že nejsem sám, že můj život má smysl a že někam spěje. Skutečná radost je zakotvením v Bohu, díky kterému mohu s patřičným a moudrým odstupem hodnotit věci tohoto světa. Skutečná radost není popřením bolesti a utrpení, nýbrž jejím lícem a vyústěním...

Ježíšovým třetím velikonočním darem je poslání, smysl života. Učedníci již vědí, čím svůj život naplnit, proč budou zítra ráno vstávat, a proto s těšením dnes večer uléhat. Je

konec životní prázdnotě a nesmyslné honbě za věcmi, které nemají žádnou cenu. Je spousta lidí, kteří nevědí, proč vlastně žijí a proč se stále za něčím ženou. Je opravdu těžké to vědět bez Ježíše, který přemohl smrt, protože smrt, po které život nepokračuje, nakonec veškerý smysl maže. Jistě bychom mohli udělat spoustu dobra a zanechat po sobě bohatý odkaz I bez Ježíše, ale konec našeho života bez další naděje by měl hořkou pachut'...

Duch Svatý je čtvrtým Ježíšovým velikonočním darem. Jen díky němu můžeme Ježíše "vidět" a chápat jeho slova, jinak nám on i jeho slova zůstanou mrtvými, řekneme, že "je to sice pěkné, ale do dnešního světa se to už nehodí", že prostě jeho slova "jsou nereálná", ať si to dnes někdo zkusí, milovat nepřítele nebo nastavit druhou tvář, vždyť by to byl blázen! "Jen v Duchu svatém může někdo vyznat: Ježíš je Pán," řekne později svatý apoštol Pavel a klidně se pro Ježíše nechá týrat, a nakonec i zabít.

Pátý Ježíšův velikonoční dar je odpuštění. "Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, a komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou." Ježíšova věta je mementem apoštolům o tom, že milosrdenství je korunou jeho zvěsti, je praktickým výrazem a projevem milosti a nad ně není už nic. Milosrdenství je podstatou Boha a Ježíš je jeho vtělením. Ježíšovi ucedníci nemohou být než posly Božího milosrdenství...

Zdroj: Ladislav Heryán: Exotem na této zemi.

Pro Svinovniček připravila **V.R.■**

Pro poučení

ŘEKLI

Věrné srdce může mít drsný jazyk.	Tolkien
City se projevují o to méně, čím jsou hlubší.	Balzac
Nestrannost je pompézní název pro lhostejnost, což je elegantní název pro nevědomost.	Chesterton
Bojovat za něco je lepší než žít pro nic.	Generál Patton
Krásná žena se líbí oku, dobrá srdci.	Bonaparte
Ten, kdo si zachová schopnost rozpoznat krásu, nikdy nezestárne.	Kafka

Malá poselství Vojtěcha Kodeta

Vlídnych slov není nikdy dost. Jako z malého semínka z nich může v srdci druhého vyrůst krásný strom.

Ke skutečné lásce vždy patří oběť a zřeknutí se sebe.

Člověk, který nemá nepřátele, toho v životě nejspíš mnoho nevykonal.

Přijmout to, co nemůžeme změnit, je těžký úkol, ale odměnou je vnitřní pokoj.

Není možné začít znovu. Ale je možné jít dál.

Mít odvahu neznamená nemít strach.

mládí vyhlíží roky, které ho čekají, stáří počítá roky, které mu zbývají.

Denně mjíjme mnoho lidí bez povšimnutí, hlavně, abychom neminuli všechny.

I pláč se může stát požehnáním, když není projevem zoufalství.

PŘÍSLOVÍ

Kdo umí dobře lhát, jako by znal jeden jazyk navíc.
 Kdo nemá osla, nemusí se starat o seno.
 Nechod' starostem na půl cesty vstříc.

arménské
 perské
 anglické

Nejen pro učitele

...šířit dobro, když se nikdo nedívá.

J. A. Komenský

Zábava

S humorem ☺

Každá návštěva mi přináší radost. Některá, když přijde, některá, když odejde.
 Čaj na hubnutí je s vánočním cukrovím docela dobrý.
 Když v posteli zavřete v 5:55 na 5 minut oči, je 7:45.
 Když v práci zavřete ve 14:55 na 5 minut oči, je 14:56.
 Čeština prochází krásným vývojem: zatímco naši rodiče chataří, my chatujeme.
 Muži mají také city ... například cítí hlad.
 Jaký je rozdíl mezi konspirační teorií a realitou? Půl roku.
 Smích prodlužuje život. Pokud se ovšem nesměješ manželce.

(Zdroj: internet)

Je odsouzeníhodné, když se sportovci opíjejí. Na druhou stranu je dobré a chvályhodné,
 když opilci sportují.

Miroslav Horníček

Chceš-li být šťasten hodinu, tak se opij. Chceš-li být šťasten tři dny, tak se ožeň. Chceš-li
 být šťasten celý život, staň se rybářem.,

Ota Pavel

Když máte pocit, že jste úplně na dně, vždycky se najde někdo, kdo vám podá lopatu, abyste
 mohli kopat dál.

Linda Flowers

Pyramida

Písmeno

Osobní zájmeno

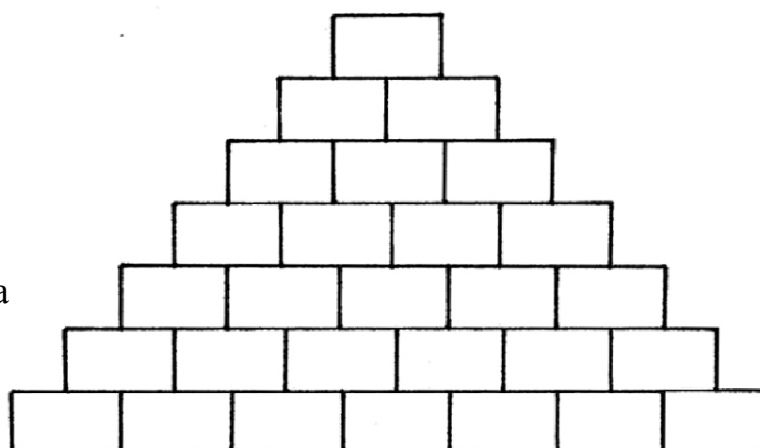
Biblická postava

Mužské křestní jméno

Značka slov. pánského pyžama

Odborník vinařského oboru

Odborník vědy o člověku

Řešení pyramidy: viz poslední strana.

L.Ž.■

PASTORAČNÍ PLÁN (na měsíce duben – červen 2024)**DUBEN**

SVATÝ TÝDEN od 24. do 31. března - viz VELIKONOČNÍ POŘAD BOHOSLUŽEB

Neděle 7. dubna - neděle Božího milosrdenství

po každé mši sv. se modlíme Korunku k Božímu milosrdenství

Pondělí 8. dubna - slavnost Zvěstování Páně (přeložena z 25. března), mše sv. v 17.30

KVĚTEN

Čtvrtek 9. května – slavnost Nanebevstoupení Páně, mše sv. v 17. 30

Neděle 12. května – Den matek

Neděle 19. května – slavnost Seslání Ducha Svatého

FARNÍ VAJEČINA v odpoledních hodinách na farní zahradě (farnost a MO KDU-ČSL)

Neděle 26. května – slavnost Nejsvětější Trojice

SLAVNOST PRVNÍHO SVATÉHO PŘIJÍMÁNÍ DĚTÍ, mše sv. v 10.00

Čtvrtek 30. května – slavnost Těla a Krve Páně (Boží Tělo), mše sv. v 17.30 a eucharistická adorace

ČERVEN

Pátek 7. června – slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, mše sv. v 17.30 a svátostné požehnání,

NOC KOSTELŮ 2024, program 16.00 – 21.00 bude upřešněn

Svinovská pouť

Pátek 21.6. (20.00), sobota 22.6. (od 14.00) poutní program před kostelem (ÚMOb Svinov)

Neděle 23.6. slavnostní bohoslužby v 8.00 a 10.00

Svátosti a svátostiny**Svátost křtu – svátost manželství – pohřby (prosinec 2023 – 1/2 března 2024)**

Křty:	Johana Prusková	k. 21. 1.	Anežka Bártová	k. 17. 3.
	Filip Jakub Zmuda	k. 3. 3.		

Svatby: Vojtěch Bednárek a Veronika, r. Krejčí 24. 2.**Pohřby:**

Antonia Vargová, r. Jendřišáková	† 27. 12.	Ferdinand Švenka	† 4. 2.
Květoslav Šostý	† 29. 12.	Ladislav Čoma	† 18. 2.
Štefan Lacko	† 3. 1.	Alžběta Kupková, r. Holá	† 8. 3.
Marie Zavřelová	† 13. 1.	Josef Czop	† 12. 3.
Zdeněk Pavelka	† 31. 1.		

Kostelní sbírky**Plán finančních sbírek (duben – červen 2024)**

Sbírky na opravu kostela: neděle 26. 5., 23. 6.

Sbírky v rámci ostravsko-opavské diecéze:

na opravy chrámů ve Svaté zemi (při adoraci u Božího hrobu)	30. 3.
na příspěvek do Diecézního mzdového a solidárního fondu	31. 3.
na pomoc pronásledovaným křesťanům	5. 5.
na Diecézní charitu (Slavnost Seslání Ducha Svatého)	19. 5.
Na Centrum pro rodinu a sociální péči	16. 6.

Velikonoční pořad bohoslužeb**Předvelikonoční příležitost ke svátosti smíření:**

Neděle	24. března	7.30 – 11.00
Úterý	26. března	16.00 – 17.25 (dva kněží)
Čtvrtek	28. března	16.30 – 18.15

Vlastní pořad bohoslužeb ve Svatém týdnu:**Květná neděle (24. 3.)**

Připomínka vjezdu Pána Ježíše do Jeruzaléma – svěcení ratolestí,
mše sv.: 8.00 a 10.00

Zelený čtvrtek (28. 3.)

Poslední večeře Páně, ustanovení mše sv.,
Ježíšova modlitba v Getsemanské zahradě a jeho zatčení,
mše sv. 18.30 a následná adorace do 21.00

Velký pátek (29. 3.)

Ježíš umírá na kříži za záchranu celého světa,
den přísného postu jako výrazu vědomí vlastních hříchů,
temné hodinky (tj. ranní chvály s modlitbou čtení) 8.00,
obřady Velkého pátku 15.00

Velká (Bílá) sobota (30. 3.)

Tělo Pána Ježíše je uloženo ve skalní hrobce,
vchod je zavalen kamenem a hlídán římskými vojáky,
temné hodinky (tj. ranní chvály s modlitbou čtení) 8.00,
příležitost k modlitbě u Božího hrobu 8.30 – 18.30,
slavnostní bohoslužba Vzkříšení 20.00

Neděle - slavnost Vzkříšení Páně (31. 3.)

Výstav Nejsvětější svátosti a modlitba ranních chval 7.30,
slavná mše sv. 8.00 a 10.00
(žehnání pokrmů a velikonočních beránků)

Velikonoční pondělí (1. 4.)

mše sv. 8.00

Řešení pyramidy: O, ON, NOE, LEON, ELONO, ENOLOG, ETNOLOG

Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Bílovecká 50/548,
721 00 Ostrava – Svinov, tel. 596/961489

Redakční e-mail: svinovnicek@farnostsvinov.cz

Web: <http://www.farnostsvinov.cz>, registrováno u MK ČR E 15012